

15. november 2011

Fransk-britisk forsvarspolitisk samarbejde

Tirsdag den 2. november 2010 underskrev Frankrigs præsident Nicolas Sarkozy og Storbritanniens premierminister David Cameron en forsvarspolitisk samarbejdsaftale, som sætter rammen for et tæt forsvarspolitisk og militært samarbejde mellem de to lande. Aftalen blev ved samme lejlighed offentliggjort.

Aftalen indeholder en lang række elementer og perspektiver vedr. bl.a. fælles træning og uddannelse, samarbejde om anskaffelse af materiel, udvikling af nye kapaciteter, etablering af fælles faciliteter, forsvarsindustri-samarbejde, etablering af fælles enheder til indsættelse i missioner samt et nukleart samarbejde.

For så vidt angår det operative samarbejde vil der - foruden muligheden for fælles træning og uddannelse - bl.a. blive etableret en fælles ekspeditionsstyrke, som også vil kunne deltage i operationer med høj intensitet, og som i princippet vil kunne omfatte alle tre værn samt inkludere støtte- og logistikfunktioner. Styrken vil kunne indsættes i bilaterale, EU-, FN- og NATO-operationer.

Storbritannien agter at udruste sine hangarskibe med traditionel katapult og wirer, hvormed hangarskibsfly fra begge lande på sigt vil være i stand til at udføre operationer med udgangspunkt fra begge landes hangarskibe. På lidt længere sigt (i aftalen nævnes begyndelsen af 2020'erne) har de to lande som ambition at kunne udsende en integreret hangarskibskapacitet baseret på den franske "Charles de Gaulle" hangarskibstype med kapaciteter ejet (i fællesskab) af begge lande.

Endvidere er aftalt et samarbejde omkring transportflyet A400M om fælles vedligeholdelse, træning og logistikstøtte både for hjemmeværende og deployerede fly.

På forsvarsindustriområdet giver aftalen bedre mulighed for adgang til de to landes respektive markeder.

På det nukleare område etableres med aftalen bl.a. en fælles facilitet inden for testsimulering i Valduc i Frankrig samt et forsknings- og teknologiudviklingscenter i Aldermaston i Berkshire, Storbritannien. Det bemærkes, at de to landes nukleare våbenarsenaler fortsat vil forblive uafhængige og under national kommando.

Andre samarbejdsområder, som aftalen peger på, er ubådsteknologi, maritim minerydning, satellitkommunikation, lufttankning, transportflyvninger og ubemandede fly.

Endelig indeholder aftalen også erklæringer om de aktuelle sikkerhedspolitiske trusler, eksempelvis truslen fra masseødelæggelsesvåben, terrorisme samt pirateri. Blandt nyere sikkerhedspolitiske udfordringer peger aftalen bl.a. på øget bilateralt samarbejde omkring cyber forsvar og terrorbekæmpelse som svar på disse trusler.

I forlængelse af den forsvarspolitiske samarbejdsaftale mellem det britiske og franske forsvar er de to lande nu gået ind i en afgørende fase, hvor de politiske visioner gradvist omsættes i praksis. Til at føre opsyn med og tilse fremskridt på ovenstående vifte af samarbejdsområder har de to lande nedsat en særlig gruppe, der bl.a. skal forestå rapportering til landenes fremtidige topmøder.

Den fransk-britiske beslutning flugter med de sikkerhedspolitiske strømninger, som man er vidne til i Europa. Særlig i en tid, hvor mange europæiske lande skal effektivisere og finde besparelser på forsvarsbudgettet, giver det grundlæggende god mening at opsøge samarbejdsrelationer, der kan tilføre merværdi, tilvejebringe besparelser eller indeholde potentielle muligheder, der måske ellers ikke ville være til stede på grund af det økonomiske klima. Denne dynamik og vilje til at afsøge nye samarbejdsrelationer er til stede i både EU og i NATO, hvilket senest kom til udtryk på det seneste NATO-forsvarsministermøde den 5.-6. oktober 2011, der bl.a. havde fokus på multinationalt samarbejde (i NATO-terminologi *Smart Defence*).

Den fransk-britiske aftale vedlægges til orientering.